

vsule v glavo. Take bučele so večidel stare delavke, tedaj raji pičijo od mladih. Dobro jih je prej nekoliko poškopili in potem zajemaj od spodaj navzgor.

13. Kedar boš roj, ki se je na prav vejasto drevo vsedel, s kakim omelom iz perja ometal, brz ti bodo zašumele v glavo. Posamezno gosje pero je boljše za ta posel.

14. Kedar se v panju o veliki vročini in pri prav močnih ljudstvih kak sat odtrga, to jih napravi strašno gnevne.

15. Kedar je nebo oblačno in velika soparica, da vsak trenutek nevihta grozi, so bučele zelo hude. Električna, ktera se po zraku nahaja, jih prej ko ne draži.

16. V dežji, ko mirno v panji sede, ali rano zjutra, so tudi slabe volje. Zato naj se vsi opravki z njimi, če le mogoče, takrat opravljajo, kedar prav močno letajo, če se ni ropanja bati. Bučele delavke, toraj naj hujše pičljivke, takrat niso doma in ko domu pridejo, so nabire težke in pri najboljši volji ne morejo pikati.

17. Kedar so bučele brez matice in imajo samo matične celice, iz katerih si nove matice pričakujejo, takrat so tudi rade hude. Posebno nevarno jih je v mladi zalegi motiti, od ktere prihodnost celega panja odvisi. Če imajo oplojene matice, so tudi lahko razdražene.

18. Kedar sploh nimajo matice, pa so vendar precej močne in brez trotove zalege in vse ljudstvo le iz starih bučel obstoji in v panji nič k delu nimajo, take bučele so tudi rade hude. Če imajo pa trotove zalege in toraj jedno ali več takih bučel delavnih, ki jajca ležejo, takrat niso tako hude, ker so več ali manj v normalnem stanu.

20. Je še brezštevilno nevažnih vzrokov, zaradi katerih bučele rade pikajo. Kdor se začne z bučelarstvom pečati, naj pazi posebno pri odpiranju panja na bučele, ki od vseh strani na povnici proti duricam hité. Te so najhujše.

Lahko je, bučel ne razdražiti, težko pa razdražene zopet pomiriti. O pravem trenutku nekaj dima bučele vpokoji.

Pa vse malenkosti, kako je treba z bučelami previdno ravnati, se ne dajo učiti. Vaja in pa spoznanje bučelne nature in njih lastnosti so naj boljši kažipot pri bučelah za mladega bučelarja.

Trtna uš se je v Istriji okolo Pirana dalje razširila, čeravno so l. 1880 poruvali 127.041 trsov in vinograde prekopane zalivali z žveplenim oglikom, kar je stalo 20.777 goldinarjev. V brežiškem okraju pa je ugrabila trs v 15 katastralnih srenjah.

Sejmi na Koroškem: 24. junija Gutštajn, 28. junija Greifenburg, 30. junija Ponteba in Trebiž; na Kranjskem: 18. junija Zalog, 20. junija Roviše, 21. junija Moravče, Lašice, 24. junija Čr-

možišče, Matenja vas, Drnovo, Bohinja Bistrica, Ribnica, Višnja gora; na Hrvaškem: 22. junija Kamenica, Koprivnica, 24. junija Reka, sv. Ivan, Valpoto, Varaždin.

Dopisi.

Iz Dunaja. (Naš domači 47. regiment) je od lanske jeseni tukaj na Dunaji; to čast si je po mnogih mukah in težavah v južnem Tirolskem, kjer je prej dolga leta bil, gotovo zaslužil. Da pa so naši fantje tudi izvrstno izurjeni v vseh svojih strokah, so sijajno pokazali 6. t. m. Svitli cesar, spremljani od nadvojvodov in najviših vojaških dostojanstvenikov, pregledali so ta dan v „prateru“ natančno naš regiment, ki se je pri vsem tako dobro obnašal, da je naj viši vladar že večkrat med vajami vojake glasno pohvalil s klici: dobro, dobro! H koncu je izrazil oficirjem in vojakom svojo posebno zadovoljnost. Tudi vsi dunajski listi pišejo jako pohvalno o našem polku, tako da smemo na svoje rojake res ponosni biti. Posebno zanimati pa mora vse Slovence res očetovsko ravnanje našega cesarja, ki je mnogo vojakov nagovoril v milem našem slovenskem jeziku: „Kako se vam dopade vojaško življenje? Kako ste zadovoljni pri vojakih?“ i. t. d. Veselje naših korenjakov nad takimi besedami si lahko pač vsakdo sam misli. Seveda so odločno odgovarjali: Prav dobro, Veličanstvo! Slovence že lahko kaj takega reče, ker je zmiraj verno cesarja služil in ga še služi. Tako se spoštuje naš jezik in od koga! Kaj poročete k temu vi, ki pljuvate v lastno skledo in se svojega jezika sramujete, ker vam je premalo „gospodski“? In kaj vi, ki od Slovencev živite, pa jih zaničujete, zatirujete in pri napredku ovirate?! Vzemite si vendar za vzgled ravnanje našega svetlega cesarja in kmalo se bodo vresničile njegove zlate besede: Ja z hočem mir svojim narodom!

M.

Iz St. Ilja pri Velenji (Zahvala, inštalacija, slovenske prošnje) Sveta dolžnost veže me, se blagemu gospodu c. kr. okrajnemu glavarju Slov. graškemu plem. Finetti-ju, zopet zahvaliti za 45 fl. a. v. koji znesek je omenjeni gospod od visoke deželne namestnije graške, za naše, lansko leto po toči tako kudo zadete vinogradnike in male posestnike izprositi, in meni k razdelitvi doposlali blagovolil. Solze veselja in hvaležnosti igrale so v očeh ubogih obdarovancev pri prejemanju teh blagodušnih daril. Bog nam ohrani tega blagega, za občui blagor toliko vnetega gospoda še mnoga leta. — St. Iljčani smo dobili dekanu blagemu g. Franju Trafenik-u vrlega naslednika v osebi č. g. Franja Smrečnika. Dne 21. maja bili so v pričujočnosti većinoma vseh duhovnikov cele dekanije, in brezštevilne množice ljudstva iz domače in tujih župnij od velečast.

gospoda dekana slovesno inštalirani, in v genljivo jedrnatih besedi St. Iljčanom predstavljeni in kot dušni pastir izročeni. Posebno pohvalo zaslužijo tudi naši vrli fantje, ki so č. g. župnika že v petek, 19 maja, z gromovitim streljanjem sprejeli, in v nedeljo z nepretrganim gromom možnarjev, svečanost pozdignili. Daj ljubi Bog, da bi ostali naš novi č. g. župnik dolgo vrsto let zdravi, veseli in zadovoljni v naši sredi v veselje njim serčno vdanih faranov. Prilичno tudi omenim, da je tukajšnja občina po g. Dr. Vošnjaku predložila „visokej zbornici poslancev“ že dve slovenski prošnji za enakopravnost slovenskega naroda v šolah in uradih i. t. d. Jako toraj obžalujemo, da sta se dva poštena St. Iljska farana iz Podkrajja, odbornika občine Veliko Pireške, od nemčurske svojati dala toliko premotiti, da sta v svojo lastno sramoto, in sramoto vseh sofaranov podpisala, se ve da na „Sotterlieferantovo“ povelje, nam nasprotno nemčursko prošnjo. Davorin Voh, župan.

Iz Škofje vasi pri Celji. (V lastno skledo pljuvati je grdo.) Škofja ves je na slovenskih tleh pa le nemški uraduje. Tudi je nedavno Michelitschevo prošnjo zoper apeljavo enakopravnosti slovensčine s 4 podpisi odposlala. Ako tej prošnji podpisane može nekaj bliže ogledamo, vidimo na čelu vsem občinskega, popolno nemčurskega duha navdanega g. župana F. Okorna. Načelnik te občine ne čuti toliko moči v sebi, da bi se iz klešč svojega nemčurskega pisarja iztrgati mogel. Druga imenitna oseba je J. Kampolšek, kateri je nekaj v pivih razredih celjske gimnazije nekaj nemških besed se naučil in zdaj misli, da mora s svojo nemško znanostjo mož po poti svojega predstojnika hoditi. Tretja oseba se je podpisala z imenom M. Dremel, katera niti ene nemške besedice ni več in je le najbrž od drugih nemčurskih duhov zapeljan bil. Četita je, o joj! uboga občina Škofja ves! kje si dobila ime F. Walland? V tvoji občini ga ni, mogoče, da si ga iz sosedne izposodila. Ali tam ga tudi ni. Pojdimo naprej v mesto Celje ga iskat. Mogoče da ga tam zasledimo. In res, tam stanuje tisti gospod, kateri drugim občinam svoje imenitno ime za podpise nemških prošenj v najem daje. Narodni svetovalci in odborniki te občine! če vas je še kaj, ne pustite g. županu in njegovemu pisarju obcevat, kakor sama hočeta in imena mož za podpise iz tretje občine v najem jemati, ker to je za vas in za vso občino velika sramota!

Iz okolice Šoštanjske. (Spominek č. g. Sotelšeku.) Skoro bode že tri leta prominulo, kar naš prejšnji mnogozaslužni g. župnik Anton Sotelšek v hladnej zemlji počivajo, a stoprav še denes nimajo nobenega spominka postavljenega, akoprav so si ga skozi dolgoletno pastirovanje v naši fari gotovo zaslužili. Vsakako bi se spodobilo ranjkemu g. župniku ličen nagrobni kamen postaviti, in neka gospa je res že v trgu nekaj denarja nabrala. A sedaj nastanejo

težave. Blaga gospa zabteva kar naravnost nemški napis, od merodajne strani se jej pa oporeka, češ, nemški brati znajo k večjemu samo oni, ki so za spominek kaj darovali, in za sebe gotovo napisa ne napravljajo; večina ljudstva pa, kateremu je napis namenjen, da bi se ono pri čitanji istega večkrat prerano umrlega dušnega pastirja hvaležno spominjati moglo, umé samo slovensko. Naša nemška Korošica se je potem mislila uže nekoliko zdravim nazorom udati, a njeni tajni svetovalec jo je takoj zarotil, da od nemškega napisa nikakor ne sme odjenjati. Ker pa ta tajni svetovalec ravnikar nij tukaj navzoč, obrnila se je pismeno v zadevi spominka do nekega sorodnika ranjkega župnika bivajočega doli nekje pod Celjem, da bi naj on ves svoj „juridični“ upliv porabil in naši nemško pobožnej gospej do zmage pripomogel. Dovolim si tedaj vprašati, se li na enake spominke napisi napravljajo, da bi jih večina ljudstva čitala, ali samo zato, da bi se politične demonstracije delale? Farani! vsakdo se prerano umrlega g. župnika še živo spominja, složimo se tedaj vsi brez razločka političnega mišljenja, in postavimo jim spominek, kakoršnega so si v resnici zaslužili.

Od sv. Jurija v Slov. goricah. (Toča.) Zadnji maj prinesel nam je veliko nesreče. Proti trem popoldne prihrul je velik vihar, kateremu je hitro sledila grozna toča. Pol fare je popolnoma vničene. Zadeté so celó občine: Malna, Gasteraja, Žitnice, Žiče, Iurjevski dol pa le nekoliko. Zimino morajo požeti, tu in tam se nič ne pozna, ali je bilo prvije pšenica ali rž. V nekterih vinogradih — poprej so obetali veliko — sedaj niti lista videti ni. Ljudje so vsled te nesreče zelo potrti. Vse upanje, si kaj spomagati, vzela jim je nesrečna toča. Od nas je šla potem čez Žerjavce, Porčič, ter je vničila sv. Trojiško faro, le spod. Verjanam in nekterim Senarcem je prizanesla. Tudi v spodnjih krajih — kakor sem slišal — je naredila veliko škode. Sv. Rupert ni zadet. Še drug dopisatelj piše od sv. Trojice: dne 31. maja popoldne ob $\frac{1}{4}$ 3 uri se je zasipala huda toča čez našo celo faro, ktera je od sv. Ane prišla in pri sv. Antoniji konec naredila. Vinogradom, kateri so tako lepi bili, je vse branje za toto leto se zgrdilo, žetvi cele Trojiške fare enako, pšenico in rž kosimo, kruha nam manjka že zdaj, kaj bode, ako pomoči ne dobimo? Od Malenedelje: V sredo, t. j. 31. maja je toča malo Nedeljsko faro in daleč okrog celo okolico popolnoma vničila. Vbogi kmet bo moral upanje na dobro letino zopet odložiti. Naposled se nam piše: Dne 31. majnika je celo Bolfansko faro v ljutomerskih goricah toča tako potolkla, da se morajo vse zimščine pokositi. Točo je spremljal hud vihar, ki je brisal strehe z gospodarskih poslopij, pulil gozdna in sadna drevesa in vse nezrelo sadje stresil. Žalostno bilo je gledati otroke pobirajoče na pol zrele črešnje!

Iz Kozjanskega okraja. (Tagespošta) poroča, da je srenja Podčetrtek, — razun dveh cerkvenih ključarjev — Miheličev protest zoper slovensko uradovanje in slov. šole na državni zbor podpisala. Kolikor smo zamogli poizvedeti, je to poročilo neresnično. Eden izmed ključarjev je župan. Brez njegovega vedenja srenjski odbor ne more in ne sme o takih predmetih sklepati, pa tudi župan brez vedenja odbora ne podpisati. To zamore le sv. Emski župan, ki mu ni treba ne pisati ne misliti — to stori vse njegov pisar, ki je ob enem Tagespoštni dopisun. — Iz zanesljivega vira vemo, da je v Podčetrku za Miheličev protest podpise beračil tamošnji nadučitelj — Schulmann. Podpisalo ga je četvero — ako ne več, in to sami trdi Nemci. 1. Schulmann, rojen v Kamci. Slovenščina se mu je davno pristudila, ime „Flicker“ si je dal spremeniti v „Schulmann.“ On prosi, da bi slovenske otroke nemški podučeval menda zato, ker slovenski ne zna. Ako je to res, naj jo pobriše na Nemško — v Podčetrku ga ne bo nikdo pogrešal. 2. Sigismund Vaculik, apotekar, 3. Dr. Aleks. Vaculik, zdravnik. — Podpisala je njegovo ime njegova žena Matilda. Ta dva brata sta v Podčetrku obogatela — od slovenskih in hrvaških žuljev. Ta lastnost ju naj bolje sposobna dela za nemštvo. Ta dva brata se vedeta o raznih priložnostih kot velika prijatelja slov. ljudstva; ta dobrotljivost je njima pripomogla do lepega premoženja. Njino ime pa v resnici nima nemškega glasa. Po etimologiji bi smeli soditi, da so Vaculiki v tisti deželi doma, od koder pridejo vbogi rokodelci na Slovensko piskrov vezat. 4. Jakob Koscher usnjar, trd Nemeč, ki komaj svoje ime podpiše. Schulmann—Flicker—Vaculik—Koscher, to so Podčetrteški Nemci! Nobenemu Nemcu se na Slovenskem ni krivica godila; da se pa narodni odpadniki drznejo v imenu Slovencev slovensko narodnost tlačiti — je odevč, posebno od ljudskega učitelja!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Nemci in Magjari so zadovoljni, da je Kallay imenovan za vzajemnega finančnega ministra in ob enem za vodjo civilne uprave v Bosni in Hercegovini. Prav imajo. Saj je uže l. 1877 pravil, kako se Slovonom s pomočjo zasedanja Bosne najleži neprilike delajo. — Minister Konrad bil je nedavno od liberalcev odstavljen, pa bi se gotovo še kesali, ko bi jim se ustreglo; kajti minister Konrad je vendar njihov mož, kar posebno Slovenci le preveč čutimo. Nemški profesorji razsajajo kot politični agitatorji, kakor pod Stremajerjem. — Deželni zbor štajerski imel je do sedaj 2 seji. V prvi je naš poslanec dr. Dominkuš se pritožil, zakaj nemška večina slovenskih poslancev ne pusti v nobeden važnejših odborov, kar se prav slabo strinja s večnim

upitjem, češ Nemce na slovenskem Štajerskem zatirujejo. Besede so pomagale; kajti v drugi seji bili so Slovenci prvokrat izvoljeni v finančni odbor, ki drži deželno mošnjo v rokah (izvoljen je bil dr. Dominkuš), v šolski odbor (Fr. Snideršič), v peticijski odbor (J. Žolgar) in v odbor za stran uprave v Slatinskih toplicah (Dominkuš in Radaj), v velevažnem kulturnem odboru pa ni noben Slovenec. Tretja seja bode v soboto. — Na Dunaji zboruje komisija mož, ki imajo kedaj nasvetovati, kde bi se dalo kaj pripraviti, da bi menje državnih stroškov bilo: čuti je, da bodo nasvetovali razpust več namestnij. deželnih vlad, okrajnih glavarstev, nekaj nadsodnij. — Ljubljanskemu slovenskemu županu v čast bil je v nedeljo sijajen banket (obed), pri katerem se je ministru grofu Taafeju sklenola in takoj odposlala zaupnica, za katero se je minister tudi precej zahvalil. — Na Moravskem okolo Bretislava delajo še skrivni požigalci grozen strah, zaporedom gori, v nekej vasi je pogorelo 60 hiš. — V ogerskem državnem zboru je jud Wahrmann opsoval znanega poslanca Istoczyja, ki dela na to, da bi se judi iztirali iz Ogerske pa iz vse Evrope. Istoczy je tirjal preklica in nezadobivši ga loputne juda okolo ušes. Sedaj se potegnejo vsi liberalci za juda in predsednik pokrega Istoczyja. Ta pozove Wahrmannu v dvboj. Blizu Erczyja ob Donavu iz pištol drug v drugega vstrelita, pa nobeden ni zadet.

Vnanje države. Stari prusko-nemški cesar Viljelm ućakal je izrednih dogodkov. Postal je pradedek, ter pri krstu držal pravnućića. Stali so toraj okolo krstnega kamna praded Viljelm in njegova žena, dedec cejarjević Friderik in njegova žena, oća princ Viljelm in mati, tedaj bili so vsi 4 rodovi živi navzoći. Ruski car je slovo dal ministru Ignatijevu; veselijo se tega vsi Judi in Nemci. Pravoć je, da je nemški Bismark silil na odstavljenje Ignatijeva. Tega naslednik je grof Tolstoj. General Črnajev poslan je v Samarkand, Skobeljev pa v Minsk. Sleduji dobil je nalog mesta Ljublin in Kovno spremeniti v velike trdnjave. — Srbski liberalci so iztopili iz skupštine; ta ni bila več sklepčna, razpisale so se nove volitve, a pri teh so bili vsi liberalci zopet izvoljeni. — Garibaldi vendar niso sežgali, kakor je naročil, ampak so ga navadno pokopali, v Rimu so pristaši njegovi napravili svečanost pa so se stegli z nasprotniki. — V Egiptu je prišlo do krvi preli-vanja, nek italijanski delavec in greški potepuh sta v Aleksandriji z nožem napala nekega Araba, to je bilo povod tepežu in groznej rabuki. Mrtvih je okolo 200 in ranjenih, med temi blizu 70 Evropeev. Arabi egiptovski so razkaćeni; Arabi-paša pa jim je glavač, s katerim tudi sultanov poslanik Derviš-paša vleće. Obadva sta dala v Aleksandriji šance navoziti, kanonov navreti in 12.000 vojakov zbrati. Vsled tega se Engleži in Francozi ne upajo iz brodovja streljati v Aleksandrijo.